

Derfor det ærede Medlem nu er kommet til en anden Anskuelse, modtager jeg med Tilfredsstillelse en Forsikring derom fra hans Side. — Jeg forlader imidlertid dette mere personlige Gebet og vender tilbage til, hvad der mere vedrører selve Sagen. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har jo da gjort gjældende, at det, der er sket, er, at man har fremskillet Sagen saaledes, som om Kongen havde sluttet sig til det ene Parti i Modsetning til det andet; man havde, som det ogsaa er udtrykt, ladet det komme dertil, at Kongen var traadt frem paa en Maade saaledes, at han i dette enkelte Tilfælde ikke var, hvad der maa siges at være den grundlovmæssige Fordring, dækket af et Ministeriums eller en Ministers konstitutionelle Ansvar. Jeg vil i den Anledning gjentage, hvad jeg har sagt tidligere, at det er mig uforstaaeligt, hvorledes det skulde være muligt for den konstitutionelle Konge, af hvis konstitutionelle Billie der af Folkethinget var blevet afket en Afgjævelse med Hensyn til det Spørgsmaal, om han vilde beholde sit Ministerium eller ikke, at tilkjendegive denne sin kongelige, sin forfatningsmæssige Billie uden ved at erklære sig i den ene eller den anden Retning, ved at sige Ja eller ved at sige Nei. Men hvis det skulde kunne siges, hvad det efter min Formening ikke kan, at Kongen havde taget Parti ved at sige Nei, maatte det dog fornuftigvis med samme Høie kunne paastaas, at han havde taget Parti ved at sige Ja. Jeg fornaar ikke at se, hvorledes man mindre tager Parti ved at gaa til den ene Side end ved at gaa til den anden, forudsat at der her er Tale om to Partier. Men det er en Misfjendelse af Kongemagtens Repræsentants Stilling, som idelig og idelig gjør sig gjældende. Det er ikke den personlige kongelige Billie i en vis Forstand, det dreier sig om, men den kongelige Billie paa et Omraade, hvor den i Overensstemmelse med Forfatningen og Grundloven er berettiget og forpligtet til at træde frem. Naar det siges, at Grundloven skulde fordrø, at Kongen aldrig traadte frem, uden at være dækket af et Ministerium eller en Ministers Ansvarlighed, er der derved naturligvis sigtet til Grundlovens § 13, som siger, at Kongens Underskrift giver en Beslutning Gyldighed, naar den er ledsaget af en eller flere Ministers Underskrift; men de Tilfælde, hvor der kræves en Ministers Underskrift, ere, hvor der er Spørgsmaal om Beslutninger vedkommende Lovgivnings- og Regjeringsanliggender; men her er der ikke Tale om nogen Beslutning. Om Beslutning bliver der først Tale, naar der udgaar en Billie, som kræver Efterlevelse. Henvendelser fra Kongen til hans Ministre ere ingen Beslutninger. En Beslutning foreligger derimod i det Svar, som blev givet det ærede Folkething, og i den yderligere Optraeden, som derefter har fundet Sted fra Regjeringens Side; men her er ogsaa Kontrafsignaturen traadt

til. Dette derimod, at der ikke skulde kunne finde en Tilkjendegivelse Sted fra Kongen til hans Ministerium, naar Spørgsmaalet er om at beholde eller afkedige det, er en Paastand, som absolut maa vise sig at være urimelig, naar man tænker Sagen tilbunds. — En Ting er jeg de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds og Svendborg Amts 3die Valgkreds erkjendtlig for, det er deres Bidrag til at klare Situationen. Jeg tillod mig at udtale lige over for den ærede Ordfører for Forespørgerne, at det var saa langt fra, at Stillingen, som han mente, var bleven klareret ved den Adresse, som fandt hans varme Bisald i December Maaned forrige Aar, at tværtimod Stillingen derved var bleven gjort uklare, var, som han udtrykte sig, bleven forkludret. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har i den Henseende været enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne, derfor tillader jeg mig at udtale mig hans særdeles Opmærksomhed for de interessante Bidrag til Stillingens Belysning, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds og Svendborg Amts 3die Valgkreds. Jeg tillod mig, som sagt, at udtale igaa overfor den ærede Ordfører for Forespørgerne, at Adressen fra December Maaned havde gjort Stillingen uklar, idet nemlig denne Adresse havde givet Sagen en mere personlig Karakter, end den tidligere havde havt. Der havde tidligere været Spørgsmaal om Principer; men ved Adressen fra December fremtraadte man og paastod, at nu var der ikke Tale om de store Principspørgsmaal, nei, man henstillede kun at faae en Personforandring, idet man troede, at dette vilde lette den hele Forhandling. Jeg tillod mig at sige i den Anledning lige overfor den ærede Ordfører for Forespørgerne, at det kunde man maasse m.d. Høie have sagt, naar samtlige ærede Medlemmer af Folkethinget, som stemte for Adressen, havde erklæret sig enige i de Præmisses, paa hvilke Adressen blev bygget; men det var saa langt fra Tilfældet, at det tværtimod af Flertallets Ordfører i December Maaned blev udtalt, at man tog alt mulig Forbehold. Derefter stod det tvivlsomt, om Adressen fra December var bleven vedtagen af et Flertal, der kun vilde have Personforandring eller af et Flertal, der vilde have Principforandring, og derved fremkom Uklarheden. Nu forekommer det mig imidlertid, at de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds og for Svendborg Amts 3die Valgkreds have fuldstændig givet mig Ret i, at min Opfattelse har været den rigtige, idet de ærede Medlemmer særlig have udtalt sig angaaende en Passus i Ministeriets allerunderdanigste Udtalelse til Hans Majestæt, nemlig Slutningen, i hvilken vi tillade os allerunderdanigst at anbefale Kongen at forsøge, om ikke et nyt Ministerium maatte kunne dannes af Mand,